

[Undervisningsministeren.]

lov om højere forberedelseseksamen, og de vil ikke være blandet sammen. Men jeg erkender, at ved denne i det allervæsentligste rent tekniske revisier er ændringerne samlet i ét lovforslag, hvilket i øvrigt også er sket inden for andre ministres område, men som hr. Poul Dam sagde, er endnu ikke flere ministres forslag blandet sammen i ét lovforslag.

Hr. Ejner Nielsen, fru Ellen Strange Petersen og hr. Robert Christensen var inde på spørgsmålet om de kommunale gymnasier; jeg vil gerne forsikre, at der ikke ligger nogen ændring i dette i forhold til det, som vi enedes om i forbindelse med styrelsesloven. Jeg må måske gøre opmærksom på det rent faktiske, at dette lovforslag er udarbejdet og fremsat, før vi var færdig med forhandlingerne om styrelsesloven; vi kunne ikke foregribe, hvad vi måtte nå frem til dér. Endelig vil jeg føje én ting til, og det er, at denne lov jo er grundlaget for, at staten, kommuner, amtskommuner og private kan drive gymnasier; det skal de kunne selv i hvert fald indtil det tidspunkt, hvor man måtte finde ud af, at de alle skulle have en amtskommunal status.

Endvidere spurgte hr. Robert Christensen, om ophævelsen af § 33 i fritidsloven betyder, at kommunalbestyrelserne ikke fremtidig bestemmer, om de vil støtte interessegrupper. Jeg kan sige, at der sker ingen ændring i det forhold. § 33 ophæves, fordi den væsentligst omhandler amtsungdomsnævn, som jo ikke vil eksistere efter 1. april 1970.

Til sidst skal jeg takke for modtagelsen. Jeg tror, at de andre spørgsmål, der har været nævnt, vil vi bedst kunne klare under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler.

(Lovforslaget (nr. 121) findes i tillæg A. sp. 2203, fremsættelsen i tidenden sp. 2721).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Møller: Vi fortsætter med at klistre love sammen; denne gang er det dem, der med en fællesbetegnelse er blevet kaldt for de frie skoler. De blev kaldt frie skoler, fordi de kunne bygges, hvor en kreds af mennesker fandt sammen om at løse opgaven, frie, fordi de i form og indhold var frit stillet, frie, fordi der var særlig vide lønrammer for lærere og forstandere, og frie, fordi de ikke hørte ind på en bestemt måde i det øvrige uddannelsessystem.

På meget afgørende punkter bringer dette lovforslag ændringer i dette forhold. Jeg skal ikke synde de frie skolers svanesang i dag, det er der så mange der har gjort; jeg tror for øvrigt ikke, der er nogen grund til det. Men der er i hvert fald opstået en ny situation, som måske kunne udtrykkes på den måde, at nyttesynspunktet vinder indgang også i det, der engang var de frie skoler. Jeg ved godt, at der er en enkelt passus i loven om, at rettighedsgivende undervisning ikke hører hjemme i højskolen, men der er i hvert fald åbnet en lille ventil. Når man ser på, hvordan udviklingen i øvrigt har været for tre af de fire områder, vi taler om her, tør man vistnok sige det temmelig stærkt, at her er der altså tale om, at det er eksamenspapiret, der trods alt stærkere og stærkere har vundet indgang.

Jeg kritiserede ved behandlingen af tilskudsloven i sidste samling, at undervisningsministeren ikke havde fremsat det lovforslag, vi nu behandler, samtidig med det andet. Jeg hører ikke til de mistænksomme, der tror, at det var med overlæg, for at man ikke skulle have fuld klarhed over, hvad det egentlig var, der foregik. Men jeg finder det i hvert fald rigtigt nu at sige, at vi havde haft større muligheder og bedre muligheder for dengang at vurdere tingene i et fællesskab, og det kunne også godt være, at